

Kesik Uykulara Uzun Düş

– HayrettinYazcı · 17 Ocak 2012

Buğulu camlarıma, yazıyorum adını,
Bir sen kaldın yanımda, kırk yılımın kadını,
Deydi mi benim için, değıştin soyadını ?
Bilmem alabildin mi, dünyadan muradını ?

Köşküme yoktu vermeye, bir kuru ad benimki,
Yaşamak dediğimiz, bir parmak tat benimki,
Sorma derdi elemi, gelir kat kat benimki,
Gererek karanlığa kızıl kanatlarını !...

Deli bir fırtınada tanımiştım ben seni,
O an, teslim almıştı, gözlerim gözlerini,
Biraz da, ben mi çizdim sanırım kaderini ?
Düşleyemedin bile, dününü, yarınını...

Geçti işte bir ömür, bakarak hep göz göze,
El ele tutuşarak, düşmüştük bir denize,
Kimseler el atmadı, bu kırık tekemize !
Nasıl geçtik yılların boranını, karını ....

Henüz çağla çağında, meyveye durdu dalın,
Sevdiğim, o gün, bugün boş kalmadı kolların,
Dolaştın diyar diyar, sonu yoktu yolların,
Bir kez olsun, öf deyip, bozmadın vekarını...

Hayat bu ya, sevdiğim; bilmem hiç incindin mi ?
Taşlandı onca camım, çıkardılar cinimi !
Ben yanan ateşlere, çoktan attım kinimi,
Açılan çiçeklerin topluyorum barını...

Kim derdi, bir gün olup, ak düşecek saçıma,
Rüzgârdaydı saçlarım, sen düşerken içime,
Benimdir ne de olsa, sanma gider gücüme,
Bundan ötesi olmaz, toplarım yularını ...

Bir gün daha batıyor, kollarıma gel Őimdi,
Kimin haddine düŐmüŐ, olamaz engel Őimdi !
Sıkı tut ellerimden, karanlıĝa gl Őimdi,
Uzun düŐlere yatır, kesik uykularını...

Gzn görmedi bir Őey, gelip bir toya düŐtün,
Daĝlarına güvenip, bir deli çaya düŐtün,
Alıp iĝne, ipliĝi, uzun bir oya düŐtün ;
Oysa her daĝ sonunda taŐır kendi karını...

Hayrettin YAZICI